

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Hivatkozási szám: **IV/344-1/2016. Ügyszám**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/344-2/2016
Érkezett:	2016 APR 12.
Peldány:	2
Melléklet:	1
K. Zelfőroda:	

ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Korlátolt Felelősségű Társaság

a t. Alkotmánybíróság részemre 2016. március 8-án

kézbesített hiánypótlásra felhívó levelére a következő

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Kúria Gfv.VII.30.201/2015/6. számon hozott ítéletét (a továbbiakban: határozat, **I/1. szám** alatt csatolva) mint alaptörvény-ellenes bírói döntést semmisítse meg. Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alulfekvő, a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság által 15.Gf.40.010/2015/8/5/II. számon hozott (**I/2. szám** alatt csatolva, valamint a Székesfehérvári Törvényszék (**I/3. szám** alatt csatolva), mint elsőfokú bíróság által 34.G.40.018/2014/29. számon hozott ítéleteit is megsemmisíteni szíveskedjék.

Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog és jogorvoslathoz való jog).

Kérelmem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisíti az alaptörvény-ellenes bírói döntést.

A személyes érintettséget igazolja, hogy a megtámadott ítéletek meghozatalához vezető peres eljárás felperesi részvétellel zajlott.

A jogsérelmet az általam kezdeményezett peres eljárást lefolytató bíróságok tisztességtelen eljárása okozza. A korábban benyújtott panaszbeadványban részletesen előadottak tények szerint a bíróság eljárása nem tartotta tiszteletben a fegyveregyenlőség elvét azáltal, hogy az általam indítványozott bizonyításokat félresöpörte, míg alperesi nyilatkozatokat minden alátámasztás nélkül elfogadta. Ezen felül *contra legem* jogalkalmazással ítéleteik sértik a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

A t. Alkotmánybíróság hiánypótlásra felhívó levelét 2016. március 8-án vettem kézhez, így a kiegészített alkotmányjogi panasz benyújtása határidőben történik.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §), a felperesi részvételemmel zajlott eljárás során kiemelt jelentőséget kellett volna tulajdonítani azon alkotmányos eljárási garanciáknak, amelyek az egyént az igazságszolgáltatás során Alaptörvényben rögzítetten megilletik. Megjegyzem, jelen panaszbeadvány által érintett alapjog olyan természetű, amely a t. Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében is jogi személyeket is megillet. Jelen beadvány által érintett jogvitát az is kiemelten fontossá teszi – noha alkotmányjogi jelentőségét szempontomból nem ez adja –, hogy egy stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezet jogellenes átjárszásáról van szó, amely jogellenességet a bíróság tisztességtelen eljárása konzervált.

A lentebb idézett alkotmánybírósági esetjog kapcsán hivatkozom, hogy a t. Alkotmánybíróság kimondta, „Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]; korábban: 22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [41]}

A fenti határozat alapján jelen ügy szempontjából releváns, a már hatályon kívül helyezett Alkotmány tartalmilag azonos szakaszai kapcsán kidolgozott alkotmánybírósági gyakorlatot felhasználom és hivatkozom, feltételezve, hogy a t. Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata jelen ügy eldöntésére is zsinórmértékül fog szolgálni. A tisztességes eljáráshoz való joggal

összefüggésben az Alkotmánybíróság a 21/2014 (VII. 15.) számú határozatában külön is rögzítette, hogy nincs akadálya a tisztességes eljáráshoz való jogot értelmező, de már hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatok egyes elvi megállapításai felhasználásának az Alaptörvény értelmezésekor, mert azok összhangban vannak az Alaptörvény céljával és értelmező rendelkezéseivel is.

Fentiekén túl utalok arra, hogy a t. Alkotmánybíróság megerősítette a 36/2013. (XII. 5.) AB határozatában, hogy abban az esetben, ha egy adott hazai jogszabály azonos tartalmú az Egyezményben, vagy annak valamelyik Kiegészítő Jegyzőkönyvében foglalt joggal, vagy ha e jog biztosítására irányuló kötelezettség teljesítését szolgálja, az Alaptörvény Q) cikkéből az is következik, hogy az Alkotmánybíróságnak tartózkodnia kell az adott jogszabály (vagy jogszabályi rendelkezés) olyan értelmezésétől, amelynek elkerülhetetlen következménye a vállalt nemzetközi jogi kötelezettség megsértése és Magyarország sorozatos elmarasztalása lenne a Bíróság előtt.

Az Alkotmánybíróság továbbá egy friss döntésében leszögezte, hogy *„Hazánk Alaptörvénye – az R) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország jogrendszerének az alapja. Az Alaptörvény és a jogszabályok pedig a (2) bekezdés szerint mindenkire kötelezőek. Az Alaptörvénynek az egész jogrendszert át kell hatnia és normáinak a jogrendszer egészében érvényesülniük kell.*

[25] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[26] A bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően figyelembe kell vennie az Alaptörvényben foglaltakat. Az Alaptörvényben foglaltak lehetnek alapjogok, államcélok vagy alkotmányos értékek. Nyilvánvalóan a rendes bíróságnak minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítékezés során.”

[IV/3024/2015. AB határozat, 24-26. pontok]. Azaz, a rendes bíróságoknak a konkrét jogviták eldöntésekor kötelezően figyelembe kell venni az Alaptörvény rendelkezéseit és az ahhoz tapadó alkotmánybírósági esetjogot.”

A bírói döntés alaptörvény-ellenességének okai

Jelen ügy tárgya a tisztességes eljáráshoz való jogomnak sérelme. Az alapügy a korábbi beadványban részletesen előadottakat nem ismételve egy általam részben tulajdonolt (tagsági jogviszony) gazdasági társaság, a [REDACTED] Kft. „f.a.” felszámolása során jogellenesen, kizárólag egy meghívottas zárt pályázaton keresztül történő átjatszása Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzatának. Egyrészt mint tagi részesedéssel rendelkező jogi személy, másrészt mint kielégítési alapját vesztő hitelező indítottam peres eljárást a Kft. valamint az Önkormányzat ellen, felhívva az elsőfokú bíróság figyelmét az alábbi jogszerűtlen eljárási elemekre:

1. A pályázati feltételek nem feleltek meg a Csődtv. 67. §-ában foglaltaknak, amely értelmében a törvényben előírt hatóságok bevonásával kellett volna kialakítani a pályázati feltételeket.
2. A felszámolási eljárást lebonyolító felszámoló több helyütt is megsértette a Csődtv. felszámolási eljárásra vonatkozó passzusait, így nem szakmai befektetőnek és nem működő üzemenként értékesítette a Kft. vagyonelemeit.
3. Felhívtam a bíróság figyelmét arra a tényre is, hogy a felszámoló által bekért három szakértői vélemény nyújtójának egyrészt erősen megkérdőjelezhető a függetlensége, másrészt az ő kiválasztásuk sem zajlott a vonatkozó előírásoknak megfelelően.
4. A felszámoló jogsértése abban is megnyilvánult, hogy nem indokolta meg közjegyző előtti írásba foglalással, hogy mely okból döntött a nem nyilvános pályázatás mellett és önmagában sérelmeztem, hogy arra mindösszesen egy pályázót hívott meg, kiüresítve ezzel a minél magasabb ár meghatározása iránti közérdeket.
5. Keresetemben a korábbiakkal egyetemben azt is előadtam, hogy a vételár meglétének igazolása, mint a pályázati feltételek egyik eleme, nem került benyújtásra a pályázaton kizárólagosan résztvevő Önkormányzat részéről, mi több, az Önkormányzat azt csak állami támogatás átcsoportosításával tudta kifizetni, amely sérti az Áht. továbbá a Római Szerződés rendelkezéseit.

A tisztességes eljáráshoz való jog

A bíróság esetjoga – tisztességes eljáráshoz való jog (Egyezmény 6. cikk 1. bekezdés)

A Bíróság esetjoga értelmében a tisztességes eljáráshoz való jogra való hivatkozás megillet minden olyan személyt, aki úgy véli, hogy jogellenes beavatkozás történt valamely jogának gyakorlásába, és aki azt panaszolja, hogy nem volt lehetősége arra, hogy igényét a **6. cikk 1. bekezdésében támasztott követelményeknek megfelelően** bíróság elé terjessze. (ld. *Le Compte, Van Leuven and De Meyere v. Belgium*, 23 June 1981, § 44, Series A no. 43)

Az eljárás tisztessége követelményének sérelmét a Bíróság csak akkor tartja megállapíthatónak, ha azt a per későbbi szakaszaiban sem orvosolták. A tisztességes eljárás hiánya megállapítható például, ha az eljárásban a felek számára nem volt biztosítva a felek egyenjogúsága, mellérendeltsége, a megfelelő részvétel vagy a fegyverek egyenlőségének követelménye.

A Bíróság több esetben is hangsúlyozta a fegyverek egyenlősége elvének fontosságát. Így kiemelten kezelendő az az elvárás, mely szerint biztosítani kell a felek számára hatékony lehetőséget arra, hogy a másik fél érveit, észrevételeit cáfolhassák, arra reagálhassanak (*Buchberger v. Austria*, no. 32899/96, judgement 20 December 2001, 50. §). Ennek eszközei lehetnek akár az eljárásban részt vevő tanúhoz a meghallgatása során intézett kérdések, vagy éppen eljárási értelemben sikeresen beterjesztett (a bíróság által figyelembe vett) bizonyítások.

A *Kress vs. Franciaország* ügyben kifejtett álláspontja szerint ennek a jognak lényegi tartalma: mindkét fél számára ésszerű lehetőség biztosítása arra, hogy ügyét olyan feltételek között adja elő, amelyek nem helyezik őt nyilvánvalóan hátrányos („*substantial disadvantage*”) helyzetbe ellenfeléhez képest. Általánosságban elmondható tehát, hogy egyfajta tisztességes egyensúly („*fair ballance*”) kell fennálljon a felek között.

A Bíróság esetjoga értelmében az is fontos követelmény egy demokratikus társadalomban, hogy a védelemhez való jog – így például az eljárás alá vont személy nyilatkozatának érdemi bevonása az ügy értékelésébe – csak a legszükségesebb egyben legindokoltabb esetben és a legkisebb mértékben kerüljön korlátozásra (*Van Mechelen and Others v. the Netherlands*, nos. 21363/93, 21364/93, 21427/93 and 22056/93, judgement 23 April 1997, 58. §).

Az Alkotmánybíróság gyakorlata – tisztességes eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés)

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése deklarálja a tisztességes eljáráshoz való jogot. íAz AB klasszikus megfogalmazásában: „*a tisztességes eljáráshoz való jog az Alkotmányban explicit módon nem nevesített, de az alkotmánybírósági gyakorlatban az 57. § (1) bekezdésébe foglalt független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a 2. § (1) bekezdéséből eredő eljárási garanciák védelmének egymásra vonatkoztatásából tartalmilag levezetett alkotmányos alapjog*” [315/E/2003. AB határozat].

„*A „tisztességes eljárás” (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint „igazságos tárgyalás”), hanem [...] az Alkotmány alkotmányi rendelkezésben foglalt követelményeken túl – különösen a büntetőjogra és eljárásra vonatkozóan – az 57. § többi garanciájának teljességét is átfogja. Sőt az – 57. §-a tartalmához és szerkezetéhez mintát adó eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes'*” [6/1998. (III. 11.) AB határozat].

A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelménye több elvet és garanciális elemet is magában foglal, így a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság valamint a jogegyenlőség követelményét, az ésszerű időn belüli eljárást, a fegyveregyenlőség elvét és a jogorvoslathoz való jogot is.

Több alkotmánybírósági döntés rámutatott, hogy az eljárás tisztessége olyan minőség, amely az eljárás egészének figyelembevételével ítélni lehet. Az Alkotmánybíróság az erre vonatkozó döntéseiben meghatározza a tisztességes eljárás által megkövetelt általános ismérveket. Kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal „*szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye*” [pl. 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118 120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.; 14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 256.].

A döntések kimondják azt is, hogy „*az Alkotmány 57. § (1) bekezdése a közigazgatási*

eljárásban szintén irányadó olyan követelmény, amely a közigazgatási határozatok érdemi felülvizsgálatát biztosítja.” [32/1990. (XII. 22.) AB határozat].

Az Alkotmánybíróság – összefüggésben a döntés indokolásának ügyfél jogorvoslatát segítő jellegével – az indokolást alátámasztó bizonyítékokkal kapcsolatosan arra a konklúzióra jutott, hogy *„azoknak megfelelő alapot kell teremteniük a hatékony jogorvosláshoz.”* [630/B/2005 AB határozat]. A bizonyítékok figyelembe vételénél pedig a hatóságoknak elsődlegesen azt kell szem előtt tartaniuk, hogy a tényállás teljes mértékben feltárásra kerüljön.

A legfrissebb alkotmánybírósági gyakorlat értelmében a tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálata kapcsán a szükségességi-arányossági teszt alkalmazása is indokoltá válik. Az Alkotmánybíróság III/1522/2014. számú 2014. november 11-én kelt határozatában mondta ki a következőket: *„A jelen ügyben azt kellett megvizsgálni, hogy a keresetindítási határidő rövidege, mint a bírósághoz való fordulás jogának, valamint a tisztességes eljáráshoz való jognak a korlátozása megfelel - e az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében írt szükségességi - arányossági tesztnek, mely szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”* [említett határozat 152.]

Ugyanezen határozat értelmében a fegyveregyenlőség követelményére vonatkozó eddigi alkotmánybírósági gyakorlat is megerősítést nyert, amely szerint az explicit módon az Alaptörvényben csak a büntetőjogi eljárások kacsán rögzített követelmény kiterjeszhető és egyben kiterjesztendő más kontradiktórius eljárásokra is.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) számú határozatának indokolásában, figyelembe véve az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatát, kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere elismeri az indokolt bírói döntéshez való jogot is. Ezen alapvető jog minimális elvárása, hogy a bíróságok az eljárási törvényeknek megfelelően az ügyben szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, kérelmeit kellő alapossgal megvizsgálják, és ennek értékeléséről határozatukban számot is adjanak {erről lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}.

Jelen ügyre való alkalmazás

Előjáróban rögzíteni kívánom, hogy jelen ügyben már maga az a helyzet kiemelt súlyú problémát vet fel, hogy az alapul fekvő jogvita tárgya egy stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdasági társaság felszámolási eljárásban történő jogellenes átjátszásáról van szó. Ezzel természetesen nem azt kívánom jelezni, hogy mint negyedfokú jogorvoslati fórumhoz fordulok a t. Alkotmánybírósághoz, az ítéletek hatályon kívül helyezését arra figyelemmel kérem, hogy azok sértik a tisztességes eljárásához való Alaptörvényben rögzített jogomat és kellő indokolás nélkül a jogorvoslathoz való jog kapcsán felmerülő alkotmányos követelményeket sem teljesítik.

Az alábbiakban előadottak kapcsán arra is felhívom a t. Alkotmánybíróság figyelmét, hogy az eljáró bíróságok messzemenőkig nem tettek eleget az Alaptörvényben rögzített értelmezési kötelezettségüknek, hozzájárultak ahhoz, hogy egy stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdasági társaság egy jogellenes, átláthatatlan eljárás során kijátszásra került egy sem szakmai sem jogszabályi feltételeknek eleget nem tevő önkormányzatnak.

Kiindulásként rögzítem, hogy a strasbourgi esetjog értelmében, amely a tisztességes eljárás kapcsán a t. Alkotmánybíróság gyakorlatával összezseng, jelen panasz mindenképp tekinthető úgy, mint amely a tisztességes eljárásához való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelmét érdemben támadja, mivel a felmerült jogsértések az eljárás egyik szintjén, szakaszában sem kerültek orvoslásra, mi több, a másodfok és a rendkívüli jogorvoslati fórum konzerválták az elsőfokú ítélet által kialakított jogellenes helyzetet.

A bíróság gyakorlata értelmében a tisztességes eljárás sérelmét jelenti, ha nincs biztosítva a felek egyenjogúsága, mellérendeltsége és a fegyverek egyenlősége, amely követelmények akkor érvényesülhetnek, amennyiben a fél hatékony lehetőséget kap a másik fél érveinek cáfolására, és a résztvevő peres felek között a fórum tisztességes egyensúlyi helyzetet teremt. Jelen ügyben azzal, hogy a bíróság légből kapott, minden jogi alapot nélkülöző és indokolást nem rögzítő döntésével az ügyre alkalmazandó jogszabályhelyek közül többet önkényesen „kihúzott”, ellehetetlenítette az általam beterjesztett bizonyítási indítványok és észrevételek érdemi mérlegelését.

Fent felsorolt részelemek a tisztességes eljárás alkotmánybíróági gyakorlatában is megjelennek, kiegészítve azt a jogorvoslathoz való jog követelményével. A t. Alkotmánybíróság hangsúlyozta nem egyszer, hogy az egész eljárás tisztességét kell figyelembe venni annak megállapításakor, hogy sérült-e az alaptörvényi jogosultság. Az elsőfokon eljáró bíróság önkényesen elvonta a jogi alapot az érvelésem alól teret engedve ezzel annak, hogy jogellenesen kerüljön átjátszásra egy zárt pályázat útján egy stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdasági társaság. Bizonyítási indítványaimat a szakértő kirendelésre, illetőleg az alperestől történő iratbekérésre indokolás nélkül lesöpörte, ezzel egyidejűleg az alperestől bemondásra fogadott el állításokat, illetőleg gyakorlati szempontokkal írta felül a jogszabályi elvárásokat. Utóbbira ékes példa, hogy noha nem volt elkülönítve pénz az Önkormányzatnál a Kft. felvásárlására, a felszámoló egy általános bankszámlakivonatot is elfogadott az eljárásban, holott a saját maga (és megjegyzem az önkormányzat) által kialakított pályázati szabályzatban konkrétan az összeg rendelkezésre állását kellett igazolni a jogszerű pályázat benyújtásához.

A tisztességes eljárás követelményének sérelme kapcsán utalok a fent már idézett elvre, mely szerint ezzel szemben nem létezik mérlegelendő jog. Az eljárás tisztessége az a minőség, amely kihatással bír a teljes processzusra, az ítélettel bezárólag. Ha sérül ez a garanciális jog, nem tekinthető jogszerűnek a lezáró döntés sem. Ebből kifolyólag jelen ügyben született határozatok nem minősülhetnek az alkotmányos követelmények megtartásával született ítéleteknek, a körülményekből kifolyólag alaptörvény-ellenesek.

Az alkotmánybíróági gyakorlat egyik fontos megállapítása a jogorvoslat kapcsán, hogy a bizonyítékokat úgy kell mérlegelni, hogy alapot teremthessenek a jogorvoslatra. Ez jelen ügyben teljességgel meghiúsult, az ügy érdemi vizsgálata során bizonyítékaim, érvelésem indokolás nélkül figyelmen kívül hagyásra került, nem hogy jogorvoslattal nem tudtam élni ellenük, de magában az ítéletben még az elutasítás okai sem kerültek feltárára. Összességében megjegyzendő, hogy az ítéletek igen rövid, indokolás nélküli megállapításokat tartalmaznak, az indokolási részek leginkább a rendelkező részt cizellálják, a jogi érvelést nem tartalmazzák, kiváltképp a bíróság jogszabályokat mellőző jogértelmezésére nézve nem.

A bíróságok hiányos és téves indokolása illetőleg okfejtése kapcsán hivatkozom azt is, hogy az elsőfokú bíróság, noha ítéletében megállapította, hogy a Csódtv. maga rendelkezik arról, hogy az általános szabályait a Csódtv. 65-67. § és 69-70. §-okban foglalt eltérésekkel kell

alkalmazni, utóbb azonban minden indokolás nélkül arra konkludál, hogy a 67. § (9a)-(9h) bekezdése rendelkezései nem alkalmazhatóak. (ld. I. fokú ítélet 10. és 13. oldal). Összességében megállapítható a bírósági döntésekről, hogy azok egytől egyig nem tettek eleget a tényfeltárási kötelezettségüknek figyelemmel arra, hogy az érvelésemet minden vizsgálat nélkül a kiinduló ponton félretették és kizárólag az alperesi alá nem támasztott állításokra hagyatkoztak. A fel nem tárt tényállás – főként egymást követő három fokon – pedig semmiképp nem nyújthat kellő alapot sem a jogorvoslatnak, sem a tisztességes eljárás követelményének eleget tevő ítélet(ek)nek.

Hangsúlyozom, hogy a megfelelően fel nem tárt tényállás már önmagában is alapot szolgáltat az igazságszolgáltatás illetőleg az eljárás tisztességének megkérdőjelezésére, de az a tény, hogy ez a hiányos tényállás aztán megalapozatlan, jogszabálysértő következtetések levonásra szolgáltak, amelyek az ítéletben rögzültek, végképp sértik a tisztességes eljárás követelményét. Az a tény, hogy minden jogszabályi megjelölés nélkül lettek figyelmen kívül hagyva az általam érvelt kötelező szabályozási elemek, az önkényes bírói eljárás megnyilvánulása. A bíróságoknak nem volt más céljuk, minthogy a pártatlanság látszatát is felrúgva rögzítsenek egy jogszabálysértő állapotot az alpereseknek kedvezve.

A jogorvoslati jog gyakorlati kiüresedését eredményezte, hogy a másodfokú bíróság szinte változatlanul, kritika nélkül átvette az elsőfokú bíróság által megállapítottakat, az alperesi előadást fenntartás nélkül magáévá tette, a bizonyítási indítványaimat szőnyeg alá söpörte, a jogszabálysértésre hivatkozásomat figyelembe nem véve az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

Különösen sérelmes a tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán, hogy az ügy bizonyos iratait meg sem ismerhettem, holott ez a fegyveregyenlőség elvének és a felek egyenlő helyzetben kezelésének előfeltétele. Keresetemben az adásvételi szerződés alapját képező szakértői vélemények vizsgálatát, minimálisan is annak megtekintését kértem, amelyet azonban sem az első sem a másodfok nem volt hajlandó engedélyezni részemre, az elutasítás mögött meghízódó érvek azonban nem kerültek rögzítésre sem az eljárás során, sem az ítéletekben. Az iratok megismerésének lényege az lett volna, hogy valószínűsítettem, a szakértői vélemények több árat is meghatároztak, azonban azokból a felszámoló teljes mértékben önkényesen választotta ki a számtani átlag alapjául szolgáló három adatot. A bíróság kérelmem elutasításával tevőlegesen is hozzájárult ahhoz, hogy a jogellenesség konzerválódjon jelen jogvitában, mi több a semlegesség, pártatlanság látszatát sem tartotta

fenn azáltal, hogy minden indokolás nélkül még csak be sem kérte a véleményeket, azokat alperesi nyilatkozatra akceptálta. A szakértői vélemények megismerésének hiánya továbbra is elvarratlanul hagyja az általam valószínűsített tényt, hogy a felszámoló kénye kedve szerint válogatott a megállapított árakból a középérték meghatározásakor, a bíróság azonban ezen érveket is félresöpörte.

A bíróság pártatlanságának és az eljárás tisztességének másik neuralgikus pontja, hogy sem az első sem a másodfok nem vizsgálta a felszámoló zárt pályáztatási rendszer szabálykövetését, a Csódtv. előírásainak betartását. Ez a kérdéskör egyik fórum előtt sem lett a vizsgálat érdemi kérdése, holott ez kiinduló kérdése a Kft. vagyon értékesítése tisztességének. Ezzel kapcsolatosan különösen szembe ötlő, hogy a bíróságok az együttműködés tényét (ti. felszámoló és önkormányzat) figyelemre sem méltatták, holott a tény, hogy a pályázatot kiíró/bonyolító felszámoló és a pályázaton egyedül induló biztos befutó közösen konstruálják a pályázati feltételeket, minimálisan is megért volna egy tényfeltárást. Ezzel a bíróság egyértelműen nem járt el tisztességesen, nem tartotta be a rá irányadó alaptörvényi értelmezési szabályt, pártosságával a tisztességes eljáráshoz való jogomat sértette.

Összegezve, egy kiemelt jelentőségű peres eljárás az ítélkező fórumok egyrészt pártatlanul, másrészt indokolási kötelezettségüknek eleget nem téve hoztak jogsértő állapotot konzerváló ítéleteket, amellyel egyrészt közreműködtek egy kiemelt jelentőségű gazdasági társaság jogszabályellenes átjátszásának elfedésében, másrészt – és jelen beadvány szempontjából relevanciával bírón – a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét eredményezték.

Kérelem

Összegezve a fentebb részletesen kifejtett indokaimat, a megtámadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot és jogorvoslathoz való jogot, mert egy eljárási garanciákat sértő eljárás eredményei, amelyek jogsértő állapotot konzerválnak.

Tisztelt Alkotmánybíróság, a beadványban részletesen kifejtett indokok alapján kérem

- a) a Kúria Gfv.VII.30.201/2015/6. számon hozott ítéletét
- b) az alulfekvő, a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság által 15.Gf.40.010/2015/8/5/II. számon hozott ítéletét,

c) valamint az alulfekvő, Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság által
34.G.40.018/2014/29. számon hozott ítéletét
mint alaptörvény-ellenes határozatokat szíveskedjék megsemmisíteni.

Dunaújváros, 2016. április 6.

Tisztelettel,

.....

ENERGOTT Kft.